

Sygn. akt III AUa 559/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Urszula Iwanowska (spr.)
Sędziowie:	SSA Jolanta Hawryszko SSO del. Gabriela Horodnicka - Stelmaszczuk
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2012 r. w Szczecinie

sprawy T. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. W..

o przywrócenie renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 23 maja 2012 r. sygn. akt VI U 1692/11

zmienia zaskarżony wyrok i przyznaje ubezpieczonej T. Z. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do dnia 31 października 2013 roku.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Urszula Iwanowska SSO del. Gabriela Horodnicka - Stelmaszczuk

III A Ua 559/12

Uzasadnienie:

Decyzją z dnia 22 listopada 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał T. Z. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 listopada 2011 r. do 30 listopada 2013 r.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona wniosła o jej zmianę i przyznanie renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS w Z. ustalające, że ubezpieczona nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy.

W wyroku z dnia 23 maja 2012 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję i przywrócił T. Z. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 1 listopada 2011 r. na stałe.

Powyższe orzeczenie Sąd Okręgowy oparł o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

T. Z., urodzona dnia 18 stycznia 1956 r., pobierała rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 2000 roku, przyznawaną okresowo, ostatnio do października 2011 r. W dniu 16 sierpnia 2011 r. ubezpieczona złożyła wniosek o dalszą rentę. Lekarz orzecznik orzeczeniem z dnia 9 listopada 2011 r., uznał ubezpieczoną za częściowo niezdolną do pracy. Komisja lekarska ZUS również ustaliła ten stopień niezdolności do pracy.

Po październiku 2011 r. ubezpieczona jest nadal całkowicie niezdolna do pracy na dwa lata.

Po ustaleniu powyższego stanu faktycznego oraz na podstawie art. 107 w związku z art. 12 oraz art. 13 ust. 3a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j. t. Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 powoływana dalej jako: ustawa emerytalno-rentowa), Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie ubezpieczonej zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd pierwszej instancji podniósł, że w sprawie istotnym było ustalenie, czy ubezpieczona po październiku 2011 r. była całkowicie niezdolną do pracy. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy, którzy ustalili dalszą całkowitą niezdolność do pracy na 2 lata, a sąd dał wiarę tej opinii. Nadto opinia biegłych nie była kwestionowana przez strony.

Dalej sąd meriti miał na uwadze, że ubezpieczonej na dzień badania przez lekarza orzecznika brakowało mniej niż 5 lat do osiągnięcia wieku emerytalnego, wobec czego przyznał rentę do osiągnięcia wieku emerytalnego, co nastąpi w dniu 18 stycznia 2016 r.

Nadto Sąd Okręgowy wskazał, że ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się na opiniach biegłych oraz na dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego i aktach sprawy, których wiarygodności strony nie kwestionowały. Wiarygodność dokumentów nie budzi wątpliwości tego Sądu, wobec czego zostały uznane za wiarygodne w całości.

W związku z powyższym sąd pierwszej instancji na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję.

Z powyższym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim w części określającej datę końcową przyznanego świadczenia nie zgodził się Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który w wywiedzionej apelacji zarzucił mu:

- 1) naruszenie prawa materialnego, przepisu art. 13 ust 3a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j. t. Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) przez przyjęcie, że ubezpieczona nabyła prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do dnia 17 stycznia 2016 r. wskutek błędnej jego wykładni i niewłaściwego zastosowania,
- 2) sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że ubezpieczona jest po październiku 2011 r. całkowicie niezdolna do pracy do dnia 17 stycznia 2016 r.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o:

- zmianę wyroku w części dotyczącej ustalonego okresu, na jaki zostało przywrócone ubezpieczonej prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, przez ustalenie, że prawo do tego świadczenia przysługuje ubezpieczonej okresowo do dnia 31 października 2013 r.

W uzasadnieniu skarżący między innymi podniósł, że skoro w ocenie biegłych lekarzy, na której sąd pierwszej instancji oparł swoje rozstrzygnięcie, nie kwestionowanej przez strony, ubezpieczona jest po dniu 31 października 2011 r. nadal całkowicie niezdolna do pracy na okres 2 lat, to w świetle tej opinii, sąd zmieniając zaskarżoną decyzję winien był

przywrócić prawo ubezpieczonej do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres 2 lat. Wobec powyższego sąd pierwszej instancji zmieniając decyzję organu rentowego w oparciu o art. 13 ust. 3a ustawy emerytalnej i ustalając prawo ubezpieczonej do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do dnia osiągnięcia przez ubezpieczoną wieku emerytalnego, także błędnie zastosował ten przepis.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego okazała się uzasadniona i doprowadziła do wnioskowanej zmiany zaskarżonego wyroku.

W sprawie bezspornym jest fakt, że T. Z. prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ma przyznawane nieprzerwanie od 2000 roku, a do uzyskania wieku emerytalnego (60 lat) w chwili wydania zaskarżonej decyzji brakuje jej mniej niż 5 lat. Dlatego słusznie Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że zgodnie z art. 13 ust. 3a ustawy emerytalno-rentowej ubezpieczona ma prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy do dnia poprzedzającego dzień osiągnięcia wieku emerytalnego. Jednak materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, jak trafnie zarzuca skarżący, nie upoważniał Sądu Okręgowego do orzeczenia o prawie do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do dnia 17 stycznia 2016 r. Przede wszystkim należy mieć na uwadze, że w zaskarżonej decyzji organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 30 listopada 2013 r., a biegli w sprawie ustalili, że T. Z. jest całkowicie niezdolna do pracy do dnia 31 października 2013 r. Skoro sąd pierwszej instancji oparł swoje rozstrzygnięcie na opinii biegłych i na powyższym ustaleniu, to brak podstaw do orzeczenia o całkowitej niezdolności do pracy na okres po dniu 31 października 2013 r. Z faktu, że ubezpieczonej na mocy art. 13 ust. 3a ustawy emerytalno-rentowej przysługuje prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy do dnia osiągnięcia wieku emerytalnego nie można wyprowadzić ustalenia, że renta ta dotyczy całkowitej niezdolności do pracy do dnia 17 stycznia 2016 r. Natomiast bezspornie po dniu 30 listopada 2013 r. organ rentowy będzie zobligowany do dokonania oceny stopnia niezdolności do pracy.

Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne ustalenia faktyczne i rozważania prawne – poza zakwestionowanym przez skarżącego sposobem zastosowania art. 13 ust. 3a ustawy emerytalno-rentowej, a omówionym powyżej – zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i z tego względu uznaje, że nie zachodzi potrzeba ponownego szczegółowego przytaczania zawartych w nim argumentów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 r., I PKN 339/98, OSNAP 1999/24/776; z dnia 22 lutego 2010 r., I UK 233/09, Lex nr 585720 i z dnia 24 września 2009 r., II PK 58/09, Lex nr 558303).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny uznał, że w bezspornych okolicznościach niniejszej sprawy nie zachodziły podstawy faktyczne do orzeczenia prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy ponad okres ustalony przez sąd na podstawie przyjętej opinii biegłych, czyli do dnia 31 października 2013 r. Dlatego na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok ustalając, że prawo do renty z całkowitej niezdolności do pracy przysługuje T. Z. do dnia 31 października 2013 r.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Urszula Iwanowska SSO del. Gabriela Horodnicka - Stelmaszczuk